

**XI.**

По срѣдъ село еще отколѣ —  
Мѣсто оставено,  
Равно мѣсто безъ раздолѣ —  
Хорище названо.  
Покрай него селски кѣщи —  
С' якъ плетъ обградени;  
У градини рожбни вошки —  
Охълно садени.  
Жълти дули и праскови,  
Червени чирѣши  
Черни сливи трънко-сливки  
И крѣтунки круши.  
Край хорище вода извира,  
Вода като млѣко;  
Сѣкій вечеръ при чучура —  
Голѣмо и малко.  
Догдѣ водѣ да налѣѣтъ —  
Се хоро-то вѣѣтъ;  
Догдѣ сички си напѣлнѣтъ —  
Сладки пѣсни пѣѣтъ.  
При чучура, кога ѣ праздникъ,  
Хоро-то ся бере.  
Така бѣше и този праздникъ  
Зело да ся бере.  
Отъ вся страни, на около,  
Народа ся срукна:  
Сѣкій доди днесъ на хоро  
И гайда-та брънна.  
Стари баби свой-тѣ внуци  
У двѣ рѣцѣ водѣтъ;  
Тумби, тумби млади момци  
Весели дохождѣтъ.  
Сѣка майка съсъ рожби си  
На хоро-то доди,  
Сѣка булка с' свежѣрва си  
Води ся и иди.